

Анализа ефеката за Закон о избору председника Републике

Кључна питања за анализу постојећег стања и правилно дефинисање промене која се предлаже

1) Који показатељи се прате у области, који су разлози због којих се ови показатељи прате и које су њихове вредности?

Прати се поступак спровођења избора за председника Републике од стране органа за спровођење избора, учесника избора и посматрача избора у циљу отклањања могућих неправилности, као и ради утврђивања степена демократичности и транспарентности изборног процеса.

Током изборне кампање за председничке изборе 2017. године РИК-у је поднесено осам приговора док су на седам поднесене жалбе Управном суду. Након изборног дана, РИК је донео одлуку о 49 приговора, од којих се већина односила на наводне неправилности током гласања, пребројавање гласова или табеларно приказивање гласова. У осам случајева је РИК одлучио у корист подносилаца приговора. У периоду након избора, Управном суду је поднесено 20 жалби на одлуке РИК-а. Суд је поништио 5 одлука РИК-а док је 15 одлука потврдио. Извор из којег су добијени ови подаци је Коначни извештај Мисије ОЕБС/КДИЈП о процени председничких избора у РС из јуна 2017. године.

2) Да ли се у предметној области спроводи или се спроводио документ јавне политике или пропис? Представити резултате спровођења тог документа јавне политике или прописа и образложити због чега добијени резултати нису у складу са планираним вредностима.

Примењује се важећи Закон о избору председника Републике, али потребно је унапређење важећих решења у складу са међународним стандардима, препорукама и политичким споразумима и договорима, о чему ће даље бити речи. По сада важећем закону из 2007. године који је тада донет ради усклађивања са Уставом Републике Србије из 2006. године, спроведени су председнички избори 2008, ванредни 2012. и редовни 2017. године.

3) Који су важећи прописи и документи јавних политика од значаја за промену која се предлаже и у чему се тај значај огледа?

Закон о избору председника Републике из 2007. године.

4) Да ли су уочени проблеми у области и на кога се они односе? Представити узроке и последице проблема.

Предложена решења имају за циљ установљавање вишег степена демократичности и транспарентности изборног процеса, пре свега на тај начин што се изборни поступак за избор председника Републике усаглашава са новим решењима у Закону о избору народних посланика, који се истовремено предлаже.

Потребно је и овде нагласити да се може сматрати да је читав процес који би требало да доведе до новог значајног унапређења изборних услова у складу са међународним стандардима отпочео са самим завршетком претходних парламентарних избора, односно када је Канцеларија за демократске институције и људска права објавила Коначни извештај о парламентарним изборима у Републици Србији који су одржани 21. јуна 2020, са одговарајућим препорукама за унапређење изборног процеса. Након тога, Влада је на седници од 3. децембра 2020. године формирала Радну групу за сарадњу са Организацијом за европску безбедности и сарадњу и Канцеларијом за демократске институције и људска права, ради обезбеђења примене датих препорука. Имајући у виду да је примарни задатак Радне групе био да координира и прати примену препорука из Извештаја Мисије Организације за европску безбедност и сарадњу и Канцеларије за демократске институције и људска права о процени избора потребно је било успоставити консултативни процес са политичким странкама о изборном процесу који ће укључити представнике Европског парламента. Имајући у виду потребу да се у консултативни процес укључи што већи број политичких странака, што би морало укључивати на равноправним основама и оне политичке странке које желе дијалог о изборним условима без учешћа страних односно међународних чинилаца, организована је још један формат дијалога, у коме су учествовале те странке под покровитељством Народне скупштине, а без учешћа представника Европског парламента.

Резултат та два дијалога, који су се одвијали паралелно, јесу, са једне стране, Мере за унапређење спровођења изборног процеса које су предложили кофасилитатори током процеса Међустраничног дијалога уз посредовање Европског парламента од 18. септембра 2021, а, са друге стране, Споразум о

унапређењу услова за одржавање избора, који су потписали чланови Радне групе за међустранички дијалог без страног посредовања, 29. октобра 2021. године.

На свим горе наведеним документима, као и на препорукама Канцеларије за демократске институције и људска права заправо се базирају законска решења која се предлажу Нацртом закона о избору народних посланика, па се решења у овом закону наслањају и усклађују са решењима из тог нацрта

5) Која промена се предлаже?

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ (чл. 1. до 8)

Основним одредбама уређују се предмет закона, основна начела избора, изборно право, право на слободу одлучивања у погледу гласања, надлежност за спровођење избора, обезбеђивање средстава неопходних за спровођење избора, правна средства која се могу применити у поступку спровођења избора и сходна примену других закона који уређују поступке чија правила ће се примењивати у поступку спровођења избора за председника Републике.

На почетку, важно је напоменути решење из члана 3. којим је додатно прецизирана дефиниција активног и пасивног изборног права у смислу Уставне одредбе. Према предложеном решењу, изборно право има и пунолетна особа која је делимично пословно способна ако суд у решењу о делимичном лишењу пословне способности није изричито утврдио да је неспособна да врши изборно право. На тај начин, делимично лишење пословне способности, само по себи, не доводи до губитка изборног права. Таквим предложеним решењем уклањају се сва ограничења изборног права по основу интелектуалних тешкоћа и психосоцијалног инвалидитета и српско законодавство се усклађује са циљевима Конвенције УН о правима особама са инвалидитетом.

Право да бира председника Републике и да буде биран за председника Републике има пунолетни држављанин Републике Србије над којим није продужено родитељско право, односно који није потпуно лишен пословне способности. Лице делимично лишено пословне способности може да бира председника Републике и да буде бирано за председника Републике ако суд решењем о делимичном лишењу пословне способности није утврдио да је неспособно да врши изборно право.

Као што је то и до сада био случај, изборе за председника Републике треба да спроводе органи који су надлежни за спровођење и избора за народне

посланике. У том смислу је значајно указати на то да се новим законом о избору народних посланика предвиђа да ће, осим Републичке изборне комисије и бирачких одбора, у круг органа за спровођење избора бити уврштене и изборне комисије јединица локалне самоуправе и градских општина града Београда, које се образују у складу са законом који уређује избор одборника скупштина јединица локалне самоуправе.

Нацртом закона се и даље задржава решење према којем се на поступак спровођења избора сходно примењују одредбе Закона о избору народних посланика, тако да се Нацртом закона само дефинишу оне радње и институти који су специфични за изборе за председника Републике. С друге стране, Нацртом закона се, по први пут, предвиђа сходна примена Закона о општем управном поступку у поступцима по појединим правним средствима, што је, до сада, било уређено Пословником Републичке изборне комисије.

РАСПИСИВАЊЕ ИЗБОРА (чл. 9. до 11)

Друга глава Нацрта закона садржи одредбе о надлежности за расписивање избора, роковима за расписивање избора и одржавање гласања, као и о садржини одлуке о расписивању избора.

У складу са одредбом члана 114. став 2. Устава Републике Србије, изборе за председника Републике расписује председник Народне скупштине, 90 дана пре истека мандата актуелног председника Републике. Устав прописује да се избори одржавају најкасније 60 дана од дана расписивања избора, а Нацрт закона задржава постојеће законско решење у погледу минималног рока за одржавање гласања (30 дана).

Одлуком о расписивању избора одређује се дан гласања, тако да се одржи у нерадни дан.

ПРЕДЛАГАЊЕ КАНДИДАТА ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ (чл. 12. до 17)

Трећом главом Нацрта закона уређују се питања која се односе на предлагаче кандидата за председника Републике, рок у којем се подноси предлог кандидата, садржина предлога и документација која се доставља уз предлог, могућност повлачења предлога кандидата и одустанка од кандидатуре, као и садржај и начин утврђивања листе кандидата за председника Републике.

Кандидата за председника Републике, као и до сада, моћи ће да предложи политичке странке, самостално или у коалицији, као и групе грађана. Рок за подношење предлога кандидата остаје 20 дана пре дана гласања.

У односу на постојећи закон, детаљније и потпуније се уређује подношење потребне документације уз предлог кандидата (члан 14).

Повлачење предлога кандидата (члан 15) и одустанак од кандидатуре (члан 16) ће и даље бити могући до дана утврђивања листе кандидата за избор председника Републике. У односу на постојеће решење, предвиђа се да група грађана може повући предлог кандидата ако се с тим сагласе сви бирачи који су образовали групу грађана, а не већина тих бирача, како је прописано важећим законом. Наравно, задржава се могућност да се споразумом о образовању групе грађана могућност повлачења предлога кандидата другачије уреди.

Новину у односу на постојећи закон представљају одредбе о поступању Републичке изборне комисије у случају повлачења предлога кандидата или одустанка кандидата од кандидатуре, што тренутно није правно дефинисано.

Најзначајнија новина коју доноси Нацрт закона је то што се одредбом члана 17. став 4. Нацрта закона предвиђа да се редослед кандидата на листи кандидата за избор председника Републике утврђује према редоследу којим су проглашене њихове кандидатуре, при чему се прецизира да се кандидатуре проглашавају по редоследу којим су предлози кандидата испунили услове за проглашење. Следствено оваквом решењу, према одредби члана 23. став 4. Нацрта закона, редослед кандидата на поновљеном гласању који имају исти број гласова утврђује се према њиховом редоследу на првом гласању. То значи да се укида постојећи институт коришћења жреба у овим ситуацијама, који је предвиђао закон који престаје да важи.

ГЛАСАЊЕ И УТВРЂИВАЊЕ РЕЗУЛТАТА ИЗБОРА (чл. 18. до 27)

Четвртом главом Нацрта закона уређују се питања у вези са садржином гласачког листића, утврђивањем збирног извештаја о резултатима гласања и укупног извештаја о резултатима избора и начину утврђивања који кандидат је изабран за председника Републике, као и питања од значаја за понављање гласања у случају да ниједан кандидат не добије већину потребну за избор приликом првог гласања.

С обзиром на то да се Нацртом новог закона о избору народних посланика у круг органа за спровођење избора уводе и изборне комисије

јединица локалне самоуправе и градских општина града Београда, Нацртом овог закона се дефинише обавеза локалних изборних комисија да, у року од 96 часова од затварања бирачких места, донесу збирне извештаје о резултатима гласања на свим бирачким местима на њиховим територијама (члан 19).

На основу збирних извештаја о резултатима гласања које добије од свих локалних изборних комисија, Републичка изборна комисија, у року од 96 часова од пријема тих извештаја, доноси укупан извештај о резултатима избора. За разлику од тренутно важећег закона, Нацрт закона дефинише и резултате који треба да буду садржани у укупном извештају.

Као и до сада, сматраће се да је за председника Републике изабран кандидат који добије већину гласова бирача који су гласали, при чему је број бирача који су гласали једнак броју гласачких листића у гласачкој кутији.

У случају да на гласању ниједан кандидат не добије потребну већину гласова, рок од 15 дана за понављање гласања неће се рачунати у односу на дан првог гласања, како је прописано тренутно важећим законом, већ од доношења решења о понављању гласања. Ово стога што се Нацртом закона уважава околност да одлуке у вези са исходом првог гласања могу да буду предмет одговарајућих правних средстава, услед којих се дан поновног гласања треба утврдити тек по правноснажности резултата првог гласања.

На поновном гласању учествују два кандидата која су на првом гласању добила највећи број гласова. У том случају, за председника Републике је изабран кандидат који је добио највећи број гласова.

За разлику од важећег закона, Нацрт закона посебно уређује питање бирачких одбора који треба да спроведу поновно гласање. Наиме, прописује се да ће поновно гласање спровести исти стални састав бирачких одбора, док ће проширени састав чинити само представници предлагача кандидата који учествују у поновном гласању.

Нацртом закона се, такође, дефинише и статус посматрача на поновљеном гласању, тако што се прописује да се овлашћење за праћење избора односи и на поновљено гласање.

ИСТОВРЕМЕНО ОДРЖАВАЊЕ ИЗБОРА ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ И ИЗБОРА ЗА НАРОДНЕ ПОСЛАНИКЕ (чл. 28. до 34)

Петом главом Нацрта закона уређују се поједина питања значајна за ситуацију у којој се избори за народне посланике и избори за председника Републике спроводе истовремено.

У том случају, глас се на истим бирачким местима, а гласање спроводе исти бирачки одбори (члан 28). Гласачки листићи, као и контролни листови за проверу исправности гласачке кутије не могу бити исте боје за избор председника Републике и за избор народних посланика. За свако бирачко место обезбеђују се засебни изводи из бирачког списка, засебне гласачке кутије и засебне вреће за паковање изборног материјала за избор председника Републике и за избор народних посланика које не могу бити исте боје (члан 29).

У случају истовременог одржавања избора, бирачима се доставља један позив за гласање (члан 30).

Сваки предлагач проглашеног кандидата и подносилац проглашене изборне листе кандидата за народне посланике има право да предложи члана и заменика члана у органе за спровођење избора у проширеном саставу. Међутим, ако је иста политичка странка, коалиција односно иста група грађана предлагач проглашеног кандидата и подносилац проглашене изборне листе, у органе за спровођење избора у проширеном саставу она може предложити само једног члана и једног заменика члана (члан 31).

Истоветност коалиција, односно група грађана у смислу предлагања члана и заменика члана у органе за спровођење избора у проширеном саставу не цени се према називу коалиције, односно групе грађана, већ према потписницима коалиционог споразума, односно споразума о образовању групе грађана. Да би се коалиција која је предлагач проглашеног кандидата сматрала истом коалицијом која је подносилац проглашене изборне листе, потребно је да је више од половине политичких странака које су образовале коалицију која је предлагач проглашеног кандидата образовало и коалицију која је поднела проглашену изборну листу. Да би се група грађана која је предлагач проглашеног кандидата сматрала истом групом грађана која је подносилац проглашене изборне листе, потребно је да је више од половине бирача који су образовали групу грађана која је предлагач проглашеног кандидата образовало и групу грађана која је поднела проглашену изборну листу (члан 32). Ако две или више политичких странака на једним изборима учествују самостално, а на другим у коалицији, свака од њих има право да предложи по једног члана и једног заменика члана у органе за спровођење избора у проширеном саставу (члан 33).

Нацртом закона се прецизира да члан органа за спровођење избора у проширеном саставу који је именован на предлог политичке странке, коалиције, односно групе грађана која учествује на једним изборима, може да гласа само за оне одлуке органа за спровођење избора које су заједничке за оба

изборна поступка (нпр. одређивање бирачких места, образовање бирачког одбора у сталном саставу) и које се односе само на онај изборни поступак у којем његов предлагач учествује (члан 34).

ПРЕЛАЗНЕ ОДРЕДБЕ (члан 35)

Политички разговори и консултације које су довели до нових законских решења обухватили су и политички договор о успостављању посебних правила о привременом увећању броја чланова у сталном саставу органа за спровођење избора која ће важити за прве изборе за председника Републике који буду расписани након ступања на снагу овог закона.

Наиме, прве изборе за председника Републике који буду расписани након ступања на снагу овог закона спровешће Републичка изборна комисија у чији стални састав ће ући још шест чланова и њихових заменика које ће именовати Народна скупштина на предлог председника Народне скупштине у року од седам дана од ступања на снагу овог закона, са мандатом који ће им трајати до коначности извештаја о укупним резултатима избора. У стални састав локалних изборних комисија ће ући још по један члан и заменик члана које ће именовати Републичка изборна комисија на предлог председника Народне скупштине, са мандатом који ће трајати до коначности збирног извештаја о резултату гласања на бирачким местима. У стални састав бирачких одбора ући ће још по један члан и заменик члана које ће именовати Републичка изборна комисија на предлог председника Народне скупштине. Ако се први избори за председника Републике који буду расписани након ступања на снагу овог закона буду одржавали истог дана када и избори за народне посланике, чланови органа за спровођење избора у сталном саставу који буду именовани на предлог председника Народне скупштине за спровођење избора за народне посланике учествоваће у раду органа за спровођење избора за председника Републике.

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ (чл. 36. и 37)

Ступањем на снагу новог закона, престаће да ваше тренутно важећи Закон о избору председника Републике, како је то предвиђено чланом 36. Нацрта закона.

Одредбом члана 37. предвиђа се да овај закон ступи на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

б) Да ли је промена заиста неопходна и у ком обиму?

Неопходна је јер је препоручена од стране релевантних међународних организација и договорена од стране већине најзначајнијих политичких актера у Републици Србији.

7) На које циљне групе ће утицати предложена промена? Утврдити и представити циљне групе на које ће промена имати непосредан односно посредан утицај.

Утицаће на то да се смањи број неправилности на изборима па ће тиме олакшати остваривање бирачког права грађанима, прошириће се обим контроле изборног процеса па ће исти бити демократичнији и транспарентнији.

8) Да ли постоје важећи документи јавних политика којима би се могла остварити жељена промена и о којим документима се ради?

Не.

9) Да ли је промену могуће остварити применом важећих прописа?

Нова правила се морају формалноправно прописати законом.

10) Квантитативно (нумерички, статистички) представити очекиване трендове у предметној области, уколико се одустане од интервенције (*status quo*).

Мањи број неправилности на изборима, мањи број приговора и жалби, виши степен демократичности и транспарентности би требало да буде резултат предложених решења.

11) Какво је искуство у остваривању оваквих промена у поређењу са искуством других држава, односно локалних самоуправа (ако је реч о јавној политици или акту локалне самоуправе)?

Предложена решења одговарају међународним стандардима у датој области и препоручене су од стране Организације за европску безбедности и сарадњу и Канцеларије за демократске институције и људска права.

Кључна питања за утврђивање циљева

1) Због чега је неопходно постићи жељену промену на нивоу друштва? (одговором на ово питање дефинише се општи циљ).

Неопходно је обезбедити већу демократичност изборног процеса, пре свега имајући у виду значај тог процеса и његово вредновање у поступку приступања ЕУ.

2) Шта се предметном променом жели постићи? (одговором на ово питање дефинишу се посебни циљеви, чије постизање треба да доведе до остварења општег циља. У односу на посебне циљеве, формулишу се мере за њихово постизање).

Жели се постићи: већа транспарентност и демократичност рада органа за спровођење избора, ефикаснија контрола изборног процеса.

3) Да ли су општи и посебни циљеви усклађени са важећим документима јавних политика и постојећим правним оквиром, а пре свега са приоритетним циљевима Владе?

Јесу.

4) На основу којих показатеља учинка ће бити могуће утврдити да ли је дошло до остваривања општих односно посебних циљева

Мањи број неправилности на изборима, мањи број приговора и жалби, виши степен демократичности и транспарентности. Горе су наведени номинални подаци о броју приговора из Коначног извештаја Мисије ОЕБС/КДИЈП о процени председничких избора у РС из јуна 2017. године.

Кључна питања за анализу финансијских ефеката

1) Какве ће ефекте изабрана опција имати на јавне приходе и расходе у средњем и дугом року?

Нема таквих ефеката, ради се о процесу који се периодично обавља у складу са Уставом и законом.

2) Да ли је финансијске ресурсе за спровођење изабране опције потребно обезбедити у буџету, или из других извора финансирања и којих?

Потребно је обезбедити средстава у буџету Републике.

3) Како ће спровођење изабране опције утицати на међународне финансијске обавезе?

Неће утицати.

4) Колики су процењени трошкови увођења промена који проистичу из спровођења изабране опције (оснивање нових институција, реструктурирање постојећих институција и обука државних службеника) исказани у категоријама капиталних трошкова, текућих трошкова и зарада?

Пре свега је потребно финансирати набавку и штампање изборног материјала, трошкове рада Народне скупштине и Републичке изборне комисије, као и трошкове рада локалних изборних комисија и бирачких одбора.

5) Да ли је могуће финансирати расходе изабране опције кроз редистрибуцију постојећих средстава?

Није.

6) Какви ће бити ефекти спровођења изабране опције на расходе других институција?

Повећаће се пре свега расходи Народне скупштине и Републичке изборне комисије.

Кључна питања за анализу ефеката на друштво

1) Колике трошкове и користи (материјалне и нематеријалне) ће изабрана опција проузроковати грађанима?

Пре свега је потребно финансирати набавку и штампање изборног материјала, трошкове рада Народне скупштине и Републичке изборне комисије, као и трошкове рада локалних изборних комисија и бирачких одбора, што се врши из буџета Републике. Нематеријална вредност која

се прибавља за грађане јесте виши степен демократичности у друштву, мање тензије које се стварају између супротстављених опција у друштву, одбацивање искључивости, говора мржње, афирмисање права на слободно изношење мишљења и ставова о одређеним политичким, економским и другим питањима у друштву и др, укључујући и даљу афирмацију европских вредности у друштву.

2) Да ли ће ефекти реализације изабране опције штетно утицати на неку специфичну групу популације и да ли ће то негативно утицати на успешно спровођење те опције, као и које мере треба предузети да би се ови ризици свели на минимум?

Не.

3) На које друштвене групе, а посебно на које осетљиве друштвене групе, би утицале мере изабране опције и како би се тај утицај огледао (пре свега на сиромашне и социјално искључене појединце и групе, као што су особе са инвалидитетом, деца, млади, жене, старији преко 65 година, припадници ромске националне мањине, необразовани, незапослени, избегла и интерно расељена лица и становништво руралних средина и друге осетљиве друштвене групе)?

Не.

4) Да ли би и на који начин изабрана опција утицала на тржиште рада и запошљавање, као и на услове за рад (нпр. промене у стопама запослености, отпуштање технолошких вишкова, укинута или новоформирана радна места, постојећа права и обавезе радника, потребе за преквалификацијама или додатним обукама које намеће тржиште рада, родну равноправност, рањиве групе и облике њиховог запошљавања и слично)?

Не.

5) Да ли изабране опције омогућавају равноправан третман, или доводе до директне или индиректне дискриминације различитих категорија лица (нпр. на основу националне припадности, етничког порекла, језика, пола, родног идентитета, инвалидитета, старосне доби, сексуалне оријентације, брачног статуса или других личних својстава)?

Омогућавају равноправан третман.

6) Да ли би изабрана опција могла да утиче на цене роба и услуга и животни стандард становништва, на који начин и у којем обиму?

Не.

7) Да ли би се реализацијом изабраних опција позитивно утицало на промену социјалне ситуације у неком одређеном региону или округу и на који начин?

Нема утицаја.

8) Да ли би се реализацијом изабране опције утицало на промене у финансирању, квалитету или доступности система социјалне заштите, здравственог система или система образовања, посебно у смислу једнаког приступа услугама и правима за осетљиве групе и на који начин?

Не.

Кључна питања за анализу управљачких ефеката

1) Да ли се изабраном опцијом уведе организационе, управљачке или институционалне промене и које су то промене?

Промене у саставу и броју чланова органа за спровођење избора. Горе је наведена код описа промена које се предлажу конкретна решење на основу којих се на другачији начин и у другачијем саставу него сад формирају органи за спровођење избора. Спровођење закона се очекује од његовог ступања на снагу а пре свега у првој половини 2022. када ће се одржати редовни председнички избори.

2) Да ли постојећа јавна управа има капацитет за спровођење изабране опције (укључујући и квалитет и квантитет расположивих капацитета) и да ли је потребно предузети одређене мере за побољшање тих капацитета?

Да, ту су пре свега Народна скупштина, Републичка изборна комисија и Министарство државне управа и локалне самоуправе.

3) Да ли је за реализацију изабране опције било потребно извршити реструктурирање постојећег државног органа, односно другог субјекта јавног

сектора (нпр. проширење, укидање, промене функција/хијерархије, унапређење техничких и људских капацитета и сл.) и у којем временском периоду је то потребно спровести?

Не.

4) Да ли је изабрана опција у сагласности са важећим прописима, међународним споразумима и усвојеним документима јавних политика?

Да, али подразумева пре свега законске измене, у складу са међународним стандардима.

5) Да ли изабрана опција утиче на владавину права и безбедност?

Да, у позитивном смислу.

6) Да ли изабрана опција утиче на одговорност и транспарентност рада јавне управе и на који начин?

Да, у позитивном смислу.

7) Које додатне мере треба спровести и колико времена ће бити потребно да се спроведе изабрана опција и обезбеди њено касније доследно спровођење, односно њена одрживост?

Обуке чланова органа за спровођење избора, пре свега чланова бирачких одбора.

Кључна питања за анализу ризика

1) Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђена подршка свих кључних заинтересованих страна и циљних група? Да ли је спровођење изабране опције приоритет за доносиоце одлука у наредном периоду (Народну скупштину, Владу, државне органе и слично)?

Да, у потпуности.

2) Да ли су обезбеђена финансијска средства за спровођење изабране опције? Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђено довољно времена за спровођење поступка јавне набавке уколико је она потребна?

Биће обезбеђена буџетска средства у буџету Републике Србије.

3) Да ли постоји још неки ризик за спровођење изабране опције?

Не.